

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

DIA DEL SEMINARI:

«Sacerdots al servei d'una Església en camí»

Cada any, al voltant de la festa de Sant Josep, celebrem el Dia del Seminari. I això significa en primer lloc que ha de ser ocasió per a tot el Poble de Déu de donar gràcies pel que anomenem les «vocacions sacerdotals», i de pregar a l'amo dels sembrats que envii més treballadors als seus sembrats. En el context del Sínode universal convocat pel Papa Francesc, l'Església reconeix amb agraïment el gran do de ser cridats a una missió a la que els mossens som enviats a pelegrinar junts, seguint les petjades de Crist el Bon Pastor i Sacerdot Etern.

Agrair el do de la comunitat, el do d'haver estat cridats a l'Església que vol dir congregació, comunitat. Déu no ens ha cridat a viure la fe sols ni tampoc individualment sinó en família, en comunitat i no envia tampoc els seus deixebles a una missió en solitari.

Jesús va cridar els apòstols perquè estiguessin amb Ell i per enviar-los a predicar la bona nova de l'Evangelí (Mc 2,14). I els seus successors els bisbes, amb els preveres i els diaques, i amb la col·laboració també dels laics, continuen la mateixa missió de Crist Jesús enviat pel Pare a portar la salvació, perquè Ell és un Déu que salva, que ens ha salvat i ens continua salvant.

«Sacerdots al servei d'una Església en camí». Aquest és el lema del Dia del Seminari d'enguany, i aquestes paraules defineixen, en certa manera, la missió per a la qual els seminaristes es preparen: ser sacerdots, al servei, de l'Església, en camí.

Primer **«sacerdots»:** així en plural, perquè no som sacerdots individualment, aïllats. Pel sagrament de l'Orde tots participem de l'únic sacerdoci que és el de Crist. Perquè Ell, el Fill ho ha fet tot unit al Pare i a l'Esperit Sant. En el Seminari aprenem a viure el sentit de comunitat, ens preparem en fraternitat.

«Al servei»: aquest és el distintiu de la crida que hem rebut els que hem estat en un Seminari i els que hi són ara. Aquest va ser el distintiu de Jesús. «No he vingut a ser servit sinó a servir» (Mc 10,45) va dir als seus deixebles, i si Ell va viure així, també nos-

altres hi hem de viure, és el sentit de la nostra vida. Aquest és el distintiu de Jesús, Déu i home, i el de tot sacerdot: «ésser per als altres», al servei dels altres.

Així, durant el temps del Seminari, els seminaristes aprenen a viure el servei als germans. Només des de l'entrega, des de la donació de la pròpia vida rep la vocació al sacerdoci tot el seu sentit.

«De l'Església»: o sigui de la comunitat, dels fidels batejats i dels que encara no en formen part però que són cridats per l'amor de Déu a participar també d'aquest do que no és exclusiu només per a uns quants privilegiats.

«En camí»: perquè l'enviament a la missió no té un termini fix. L'Església camina, avança sense parar, hem estat enviats a proclamar l'Evangelí i dur la vida nova de Déu a tots els pobles de la terra.

En el Dia del Seminari volem recordar que Déu continua cridant i que hi ha joves que des del cor de la diòcesi, que és el Seminari, es preparen per a seguir duent a terme la mateixa missió de Jesús: «Com el Pare m'ha enviat a mi, així us envio també jo a vosaltres» (Jn 20,21).

El Sínode universal en el que ens trobem ens posa a tots junts en camí, junts també en el que ha de ser el nostre interès i atenció al Seminari i als seminaristes, així com la col·laboració i ajut en el seu sosteniment espiritual i material.

ENTREVISTA

Passió pels
Passionaris

NATÀLIA ALDANA

Per a la tesina de llicència, la Gna. Natàlia Aldana, OSB, que actualment està estudiant al Pontifici Institut Litúrgic de Sant Anselm (Roma), volia tractar algun tema relacionat amb la Setmana Santa. A l'arxiu del seu Monestir de Sant Benet de Montserrat va trobar un Passionari de Saragossa de 1552, fins ara desconegut, que li va obrir les portes a descobrir «el món apassionant dels Passionaris a la Península Ibèrica», del qual la tesi doctoral en vol aprofundir.

Què és un Passionari?

Sovint entenem per Passionari aquell llibre que recull la passió dels màrtirs. Però també hi ha una altra tipologia llibraria sota aquesta denominació: els Passionaris de Setmana Santa. Són els llibres litúrgics que recullen els quatre relats de la Passió del Senyor, així com altres elements de la litúrgia de Setmana Santa: lamentacions de Jeremies, l'adoració de la creu de Divendres Sant, el Pregó pasqual...

Quines característiques té en relació amb altres Passionaris?

Del Passionari de Saragossa es van editar 6 edicions durant el s. XVI, segle que estudió. Es constata una línia de continuïtat molt marcada, ja que respon a la voluntat de reforma litúrgica i implementació del res propi de la diòcesi. Això contrasta amb altres Passionaris de Castella, on la tipologia de llibre és molt diversa i presenten elements fins i tot aliens a la Setmana Santa. Això mostra com els llibres litúrgics antics tenen la capacitat de respondre a un model eclesial universal i alhora s'adaptaven a les necessitats concretes d'una regió.

N'existeixen en l'àmbit de la Tarraconense?

Sí que n'existeixen. No he trobat exemplars impresos al s. XVI, però sí exemplars manuscrits d'aquest mateix segle que seran motiu d'estudi en la tesi doctoral. Espero que això ens ajudi a aprofundir sobre com era la litúrgia de la Setmana Santa a la Tarraconense abans del Concili de Trento.

Òscar Bardají i Martín

Emergència Ucraïna

Resposta de Càritas a
l'emergència d'Ucraïna

Degut la situació d'emergència d'Ucraïna aquests dies tota la societat estem davant d'un allau de dades, notícies i informacions que ens interpel·len. **Com a Càritas Diocesana de Terrassa volem transmetre serenitat i reflexió a l'hora de prendre decisions. Anem pas a pas i a mesura que tinguem informacions, noves informacions, donarem resposta a les situacions esdevingudes.**

Càritas Española treballa a Ucraïna des de 2010 de la mà de Caritas Ukraine a través de les 36 oficines que Càritas té arreu del país. En la situació actual, Càritas continua atenent la població necessitada, tenint en compte els actuals riscos.

Com a Càritas Diocesana de Terrassa ens agermanem amb la tasca que ja realitza Càritas al territori afectat i treballam de forma coordinada per donar la millor resposta a la situació d'emergència.

Agraïm el compromís de totes les persones que s'adrecen a Càritas preocupades per la situació i interessades en ajudar en la mesura que els sigui possible. Agraïm els esforços que, entre tots, puguem realitzar per a difondre aquesta campanya d'emergència per a la situació d'Ucraïna que treballam en dues línies:

AJUDA INTERNACIONAL: captació de donatius econòmics que s'enviaran a Caritas Internationalis, i aquesta a les Càritas d'Ucraïna, Moldàvia, Polònia i Romania.

- Banco Santander: ES88-0049-6791-7121-1600-9428
- Caixabank: ES31-2100-5731-7502-0026-6218
- BIZUM: al 00089

AJUDA ALS REFUGIATS QUE ARRIBEN: Ja hi ha refugiats que arriben a casa nostra, per aquest motiu, a Càritas activem també l'opció de donació econòmica per tal de tenir recursos per ajudar els refugiats que arribin al nostre territori:

- Fiare (banca ètica): ES05-1550-0001-2800-0193-5626
- BIZUM: al 33432 (indicant UCRAÏNA)
- www.caritasdr.org

A través dels nostres canals habituals anirem publicant tota la informació de la tasca que realitza Càritas per donar resposta a la situació d'emergència.

Podeu seguir-nos a través del web i les xarxes socials.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

En Comunidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Llena de gozo releer, en el número 22 de la Bula *Misericordiae Vultus* con la que el Papa convocaba el Jubileo Extraordinario de la Misericordia (2015-2016), que «la Iglesia vive la comunión de los Santos»; y, a continuación, se añade que «en la Eucaristía esta comunión, que es don de Dios, actúa como unión espiritual que nos une a los creyentes con los Santos y los Beatos cuyo número es incalculable (cfr. Ap 7,4). Su santidad viene en ayuda de nuestra fragilidad». No podemos menos de alabar al Señor que nos convoca y nos reúne en torno a la mesa del altar; por ello, damos intensamente gracias a Dios por los sacerdotes y rogamos por los seminaristas, para

que se preparen y vivan profundamente su periodo de formación.

Reunidos en la Eucaristía y unidos en el nombre del Señor, somos comunidad de hijos de Dios y comunidad de santificación. Además, en nuestro día a día, el vivir o trabajar con otros es un camino de desarrollo espiritual. Por una parte, la comunidad está llamada a crear ese «espacio teologal en el que se puede experimentar la presencia mística del Señor resucitado», y allí integrados, la vida comunitaria está hecha de muchos pequeños detalles cotidianos de amor, de cuidado mutuo, así se constituye en «un espacio abierto y evangelizador, y es lugar de la presencia del Resucitado» (cf. GE 140-146). Juntos, unidos a Cristo, llegamos al Padre.

Que nuestra Madre María, nos ayude.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

21. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)
[2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimarts [Dn 3,25,34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dimecres [Dt 4,1,5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Divendres [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ † Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.)
[Js 5,9a,10-12 / Sl 33 / 2Co 5,17-21 / Lc 15,1-3,11-32]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

DIUMENGE III DE QUARESMA

Lectura del llibre de l'Èxode (Éx 3,1-8a.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la Bardissa. Va mirar, i s'adonà que la Bardissa cremava, però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la Bardissa». El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la Bardissa estant: «Moisès, Moisès». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada». I afegí: «Jo soc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob». Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel».

Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, ¿què he de respondre?" Déu li contestà: «Jo soc el qui soc». I afegí: «Respon així als israelites: "Jo soc m'envia a vosaltres"». Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres. Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions"».

Salmo responsorial (102)

R. El Senyor és compassiu i benigne.

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor fa justícia als oprimits, / sentència a favor d'ells. / Ha revelat a Moisès els seus camins, / el seu estil d'obrar, als fills d'Israel. R.

«El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor». / El seu amor als fidels és tan immens / com la distància del cel a la terra. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquest núvol, tots passaren el Mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui es creuen estar fermes, que mirin de no caure.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 13,1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «¿Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, ¿us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual».

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. ¿Per què la tinc, si no fa més que ocupar la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar."»

Lectura del llibre del Èxode (Éx 3,1-8a.13-15)

En aquellos días, Moisés pastoreaba el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián. Llevó el rebaño trashumando por el desierto hasta llegar a Horeb, la montaña de Dios. El ángel del Señor se le apareció en una llamarada entre las zarzas. Moisés se fijó: la zarza ardía sin consumirse. Moisés se dijo: «Voy a acercarme a mirar este espectáculo admirable, a ver por qué no se quema la zarza». Viendo el Señor que Moisés se acercaba a mirar, lo llamó desde la zarza: «Moisés, Moisés». Respondió él: «Aquí estoy». Dijo Dios: «No te acerques; quítate las sandalias de los pies, pues el sitio que pisas es terreno sagrado». Y añadió: «Yo soy el Dios de tus padres, el Dios de Abraham, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob». Moisés se tapó la cara, porque temía ver a Dios. El Señor le dijo: «He visto la opresión de mi pueblo en Egipto y he oído sus quejas contra los opresores; conozco sus sufrimientos. He bajado a librarlo de los egipcios, a sacarlo de esta tierra, para llevarlo a una tierra fértil y espaciosa, tierra que mana leche y miel».

Moisés replicó a Dios: «Mira, yo iré a los hijos de Israel y les diré: "El Dios de vuestros padres me ha enviado a vosotros". Si ellos me preguntan: "¿Cuál es su nombre?", ¿qué les respondo?". Dios dijo a Moisés: «"Yo soy el que soy"; esto dirás a los hijos de Israel: "Yo soy" me envía a vosotros». Dios añadió: «Esto dirás a los hijos de Israel: "El Señor, Dios de vuestros padres, el Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob, me envía a vosotros. Éste es mi nombre para siempre: así me llamaréis de generación en generación"».

Salmo responsorial (102)

R. El Señor es compasivo y misericordioso.

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa, / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor hace justicia / y defiende a todos los oprimidos; / enseñó sus caminos a Moisés / y sus hazañas a los hijos de Israel. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia. / Como se levanta el cielo sobre la tierra, / se levanta su bondad sobre los que lo temen. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,1-6.10-12)

No quiero que ignoréis, hermanos, que nuestros padres estuvieron todos bajo la nube y todos atravesaron el mar y todos fueron bautizados en Moisés por la nube y por el mar; y todos comieron el mismo alimento espiritual; y todos bebieron la misma bebida espiritual, pues bebían de la roca espiritual que los seguía; y la roca era Cristo. Pero la mayoría de ellos no agradaron a Dios, pues sus cuerpos quedaron tendidos en el desierto. Estas cosas sucedieron en figura para nosotros, para que no codiciemos el mal como lo codiciaron ellos. Y para que no murmureis, como murmuraron algunos de ellos, y perecieron a manos del Exterminador.

Todo esto les sucedía alegóricamente y fue escrito para escarmiento nuestro, a quienes nos ha tocado vivir en la última de las edades. Por lo tanto, el que se crea seguro, cuídense de no caer.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,1-9)

En aquel momento se presentaron algunos a contar a Jesús lo de los galileos, cuya sangre había mezclado Pilato con la de los sacrificios que ofrecían. Jesús respondió: «¿Pensáis que esos galileos eran más pecadores que los demás galileos porque han padecido todo esto? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis lo mismo. O aquellos dieciocho sobre los que cayó la torre de Siloé y los mató, ¿pensáis que eran más culpables que los demás habitantes de Jerusalén? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis de la misma manera».

Y les dijo esta parábola: «Uno tenía una higuera plantada en su viña, y fue a buscar fruto en ella, y no lo encontró. Dijo entonces al viñador: "Ya ves, tres años llevo viniendo a buscar fruto en esta higuera, y no lo encuentro. Córta-la. ¿Para qué va a perjudicar el terreno?". Pero el viñador respondió: "Señor, déjala todavía este año y mientras tanto yo cavaré alrededor y le echaré estiércol, a ver si da fruto en adelante. Si no, la puedes cortar"».

COMENTARI

«Si no us convertiu, acabareu malament»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El cicle C de lectures quaresmals gira al voltant de la crida a la conversió, davant del perdó que Déu ens ofereix per Jesucrist.

En època de Jesús era freqüent pensar allò de «qui la fa, la paga», fins i tot davant Déu. L'anomenada *teologia de la retribució* considera que Déu castiga els dolents i premia els bons, ja en aquesta vida. És per això que les malalties, els fracassos i els accidents, eren tots ells vistos com a càstig de Déu.

És per això que la narració evangèlica d'aquest diumenge ens reporta la reacció de Jesús davant les opinions de la gent a causa de dos fets esfereïdors: les víctimes mortals d'una revolta contra Pilat, i les víctimes de l'esfondrament de la torre de Siloè. La gent pensa que aquestes persones mortes ho han estat a conseqüència del seu pecat. Déu els ha castigat com a pecadors que eren. Jesús sap, però, de quin fang estem pastats, i coneix el pecat que rau en el cor de tota persona, per virtuosa que sembli. Tots necessitem convertir la nostra vida.

En un segon moment, Jesús posa l'exemple de la figuera que no lleva fruit. Per què ha de continuar xuclant vitalitat a la vinya, si no és capaç de produir, després de tres anys, les figues esperades? Sobtadament, el vinyater proposa a l'amo d'esperar encara un any més, mentre s'incrementen les atencions a la figuera. Si no, ja arribarà el moment de tallar-la. En el context de la crida a la conversió, la paràbola ens presenta el moment actual com una pròrroga que Déu ens concedeix per veure si, finalment, llevem el fruit que ell espera de nosaltres, o no. Si ni així acabem donant fruit, el final arribarà inexorable.

D'aquesta manera, Déu mostra la seva paciència envers nosaltres. La seva paciència, però, no és il·limitada: té data de caducitat. Ens toca a nosaltres respondre-hi responsablement amb el canvi de cor i de vida. Les expressions de Jesús són dures: «si no us convertiu, tots acabareu igual... si no ja la podreu tallar». I és que ens hi juguem molt: la vida amb ell o sense ell!

La crida a la conversió ressona al llarg d'aquesta Quaresma, mentre avancem cap a la Pasqua. Resulta decisiu per fer evangèlica la nostra vida, per poder participar també nosaltres, del misteri pasqual del Crist, mort i ressuscitat.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 20, a les 10.30 h. Missa celebrada a la capella del No-viciat de Pureza de Maria i retransmesa per TVE-2 amb motiu del Dia del Seminari.

Dilluns 21, a les 12.30 h. Missa i visita als exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui

Dimecres 23, a les 19 h. Primera conferència quaresmal a la Catedral.

Divendres 25, a les 13 h. Missa a la Fundació Busquets en la renovació de vots de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül.

Dissabte 26, a les 12 h. Trobada-recés dels diaques permanents i candidats al Seminari Diocesà (Valldoreix).

dintre del terme de Sant Cugat del Vallès. Aquesta trobada reuneix persones de Sant Cugat i del barri de Gràcia (Barcelona). Mn. Emili Marlés, Rector, va presidir la celebració de l'Eucaristia.

Trobada amb el cardenal Tagle. El dissabte 5 de març, a partir de les 10 del matí, Mons. Salvador Cristau participà en la trobada «Acollir i acompanyar en un món canviant. Una conversa amb el cardenal Tagle», a l'Auditori del Fòrum de Barcelona. El cardenal Luis Antonio Tagle és Prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles i President de Caritas Internationalis.

Mons. Cristau en l'inici de ministeri del Bisbe de Solsona. El dissabte 12 de març, Mons. Cristau participà a la Catedral de Solsona en la celebració d'inici de ministeri i presa de possessió de Mons. Francesc Conesa com a Bisbe de Solsona.

Mons. Cristau presideix els actes del 30 aniversari de la Hermandad del Rocío a Sabadell. El diumenge 13 de març, el Sr. Bisbe presidí la missa a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell amb motiu del 30 aniversari de la Hermandad de Nuestra Señora del Rocío de Sabadell. Hi assistí la Sra. Alcaldessa i membres de la Corporació municipal. Després de la celebració, el Sr. Bisbe beneí i inaugurà el nou local social de la Hermandad.

Benedicció del nou local del Centro Aragonés de Terrassa. El diumenge 13 de març va tenir lloc la benedicció dels nous locals del Centro Aragonés de Terrassa, després de la celebració de la missa a la parròquia de Sant Llorenç. Es tracta d'una entitat que compleix 108 anys el dia 14 de març. L'acte va ser presidit per Mn. Fidel Catalán, Vicari general i hi assistí l'Alcalde de Terrassa.

Notícies

Aplec de Sant Medir. El dijous 3 de març es va celebrar el tradicional Aplec de Sant Medir a la seva ermita

Agenda

Dia del Seminari. Aquest cap de setmana té lloc el Dia del Seminari. Amb aquest motiu a totes les parròquies i esglésies es prega per les vocacions i pel seu sosteniment econòmic. A més, els seminaristes de la diòcesi oferiran el seu testimoni vocacional a diferents celebracions.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

DÍA DEL SEMINARIO:

«Sacerdotes al servicio de una Iglesia en camino»

Cada año, en torno a la fiesta de San José celebramos el Día del Seminario. Y esto significa ante todo que debe ser ocasión para todo el Pueblo de Dios de dar gracias por lo que llamamos las «vocaciones sacerdotales», y de pedir al dueño de la mies que envíe más trabajadores a su mies. En el contexto del Sínodo universal convocado por el Papa Francisco, la Iglesia reconoce con agradecimiento el gran don de ser llamados a una misión a la que los sacerdotes somos enviados a peregrinar juntos, siguiendo las huellas de Cristo el Buen Pastor, Sumo y Eterno Sacerdote.

Agradecimiento por el don de la comunidad, por el don de haber sido llamados a la Iglesia que signifi-

ca congregación, comunidad. Dios no nos ha llamado a vivir la fe individualmente sino en familia, en comunidad y no envía tampoco a sus discípulos a una misión en solitario.

Jesús llamó a los apóstoles para que estuvieran con Él y para enviarlos a predicar la buena nueva del Evangelio. Y sus sucesores los obispos, con los presbíteros y los diáconos, y con la colaboración también de los laicos continúan la misma misión de Cristo Jesús enviado por el Padre para llevar la salvación porque Él es un Dios que salva, que nos ha salvado y nos sigue salvando.

«**Sacerdotes al servicio de una Iglesia en camino.**» Éste es el lema del Día del Seminario de este año, y estas palabras definen, en cierto

modo, la misión para la que los seminaristas se preparan: ser sacerdotes, al servicio, de la Iglesia, en camino.

Primero «**sacerdotes**»: así en plural, porque no somos sacerdotes individualmente, aislados. Por el sacramento del Orden participamos del único sacerdocio que es el de Cristo, compartiendo ese único sacerdocio. Porque Él, el Hijo lo ha hecho todo unido al Padre y al Espíritu Santo. En el Seminario aprendemos a vivir el sentido de comunidad, nos preparamos en fraternidad.

«**Al servicio**»: este es el distintivo de la llamada que hemos recibido los que hemos estado en un Seminario y los que están ahora. Éste fue el distintivo de Jesús: «No he venido a ser servido sino a servir» (Mc 10, 45) dijo a sus discípulos, y si Él vivió así también nosotros debemos vivir así. Éste es el sentido de nuestra vida, la de Jesús, Dios y hombre, y la de todo sacerdote: «ser para los demás», al servicio de los demás.

Así, durante el tiempo del Seminario, los seminaristas aprenden a vivir el servicio a los hermanos. Sólo desde la entrega, desde la donación de la propia vida recibe la vo-

cación al sacerdocio todo su sentido.

«**De la Iglesia**»: o sea de la comunidad, de los fieles bautizados y de los que todavía no forman parte de ella pero que están llamados por el amor de Dios a participar también de este don que no es exclusivo sólo para unos pocos privilegiados.

«**En camino**»: porque el envío a la misión no tiene un plazo fijo. La Iglesia camina, avanza sin cesar, hemos sido enviados a proclamar el Evangelio y llevar la vida nueva de Dios a todos los pueblos de la tierra.

En el Día del Seminario queremos recordar que Dios sigue llamando y que hay jóvenes que desde el corazón de la diócesis que es el Seminario, se preparan para seguir llevando a cabo la misma misión de Jesús: «Como el Padre me ha enviado, así os envío también yo» (Jn 20,21).

El Sínodo universal en el que nos encontramos nos pone a todos juntos en camino, juntos también en lo que debe ser nuestro interés, nuestro aprecio y atención al Seminario y a los seminaristas, y la colaboración y ayuda en su sostenimiento espiritual y material.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

